

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12.3.2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Buchala a soudců Mgr. Františka Boštíka a Mgr. Gabriely Pudilové v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi], o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 29. 1. 2021, č.j. 3 T 209/2020-229,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody ohledně poškozené [celé jméno poškozené] a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození],

odsuzuje

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 /dvanácti/ měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], nemajetkovou újmu ve výši 20.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uznal obžalovaného vinným z jednání, že

1) dne 6. 9. 2020 v přesně nezjištěné době kolem 17:00 hodin v [obec], v ulici [ulice], požadoval po nezletilém [celé jméno poškozeného], narozeném [datum], aby mu blíže nespecifickým

způsobem pomohl, přičemž se nezletilého zeptal, zda by mu mohl udělat radost, čímž měl na mysli, aby ho nezletilý sexuálně uspokojil, a za tímto účelem lákal nezletilého do přilehlého lesíku, avšak nezletilý se obával, že by mu neznámý muž mohl něco udělat, tak z místa utekl,

2) dne 6. 9. 2020 v přesně nezjištěné době kolem 18:00 hodin, v [obec], v lesíku poblíž ulice [ulice], za účelem svého sexuálního uspokojení, oslovil nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], které se nejprve dotazoval, zda jde správně na Technickou univerzitu, a když mu to nezletilá potvrdila, řekl jí, že má jít za ním, že jí něco ukáže, a když mu nezletilá ze strachu vyhověla, obviněný si rozeplnul kalhoty, stáhl si je dolů, poté si stáhl i spodní prádlo, před nezletilou obnažil své přirození a nezletilá řekla, „at' mu ho chytne“, čímž myslel svůj penis, a když nezletilá váhala, vzal její ruku a položil ji na svůj penis, přičemž nezletilá říkala, že to má vydržet, protože "za chvíli to bude", a přes oblečení jí mačkal přirození, v pokračování tohoto jednání obviněnému zabránila [celé jméno svědky], [datum narození], která na něho zakřičela, čehož se zalekl a z místa utekl.

2. Uvedené jednání bylo soudem prvního stupně kvalifikováno jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a obžalovaný byl podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému současně uloženo ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě. Obžalovanému byla dále podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost zaplatit poškozené [celé jméno poškozené] nemajetkovou újmu ve výši 50.000 Kč, přičemž se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl dále poškozený [celé jméno poškozeného] odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti uvedenému rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný. Obžalovaný odvoláním napadal výrok o vině ve vztahu ke skutku označenému pod bodem 1) napadeného rozsudku, výrok o trestu a výrok o náhradě škody v části, kdy byl poškozený [celé jméno poškozené] přiznán nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč. Uváděl, že pokud jde o vinu, pak obžalovaný se k vytýkanému jednání skutkově zcela doznal a nerozporoval nic, krom svého údajného úmyslu ve vztahu k poškozenému [celé jméno poškozeného]. Obžalovaný neví, co bylo jeho úmyslem, když oslovil poškozeného [celé jméno poškozeného]. Zavinění je subjektivní vztah pachatele k vytýkanému jednání a je třeba je řádně prokázat, event. v případě pochybností rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Pokud je rozsudek postaven na tom, že obžalovaný oslovil o cca jednu hodinu později na blízkém místě další poškozenou, u níž trestný čin pohlavního zneužití dokončil, pak toto dle obhajoby nemůže obstát jako důkaz shodného úmyslu ve vztahu k poškozenému [celé jméno poškozeného]. Úmysl obžalovaného nelze vyčíst ani z obsahu komunikace mezi uvedenými osobami, když věta, „zda by mu mohl udělat radost“, aniž by s ní byl spojen jakýkoliv sexuální náznak, úmysl obžalovaného nijak nerozkrývá. Obžalovaný se tak dopustil pouze jednoho dokončeného skutku pohlavního zneužití v rozsahu bodu 2) rozsudku, zatímco v případě jednání pod bodem 1) má obžalovaný za to, že jeho úmysl nebyl zjevný a popsatelný tehdy ani nyní, a je namístě postupovat dle zásady in dubio pro reo a obžaloby jej v tomto směru zprostit. Obžalovaný dále uváděl, že se ztotožňuje s právní kvalifikací jím zvolenou soudem prvního stupně. Ve vztahu k výroku o trestu namítal, že uložený trest je nepřiměřeně přísný. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal, je osobou netrestanou, jeho ovládací schopnosti byly v důsledku zjištěné parafílie podstatnou měrou sníženy, svým jednáním nezpůsobil konkrétní závažný následek, neužil ani násilí či pohružku násilí, své jednání nijak neplánoval a nad tímto jednáním vyjádřil lítost. Je vědom si nutnosti odborné pomoci, na svou parafílii získal náhled. Navrhoval, aby mu byl ukládán trest podmíněně odložený. Ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy pak uváděl, že nárok poškozené [celé jméno poškozené] nebyl nijak podložen, vyčíslen či

specifikován a jde jen o tzv.,, výstřel od boku“. Navrhoval, aby poškozená byla se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání obžalovaného podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, které byly napadeny odvoláním, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

5. Ve vztahu k procesnímu postupu soudu prvního stupně krajský soud neshledal žádná procesní pochybení, na něž by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku pro procesní vady podle ust. § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Okresní soud provedl rovněž dokazování ve zcela dostatečném rozsahu, který odpovídá ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, a taktéž provedené důkazy v zásadě zhodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu způsobem, který neodporuje zákonitostem logiky a se zřetelem na všechny podstatné okolnosti významné pro správné zjištění a posouzení stavu věci. Odvolací soud je hodnocením provedeným okresním soudem vázán a odchýlit se od tohoto hodnocení a popisu skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze tehdy, pokud by takové hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro skutková zjištění. Důvody pro jiné hodnocení důkazů, než jak učinil soud prvního stupně, však krajský soud neshledal a skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a jsou řádně odůvodněna.

6. Ve vztahu k výroku pod bodem 1) skutkové věty napadeného rozsudku je nutno konstatovat, že obžalovaný samotný popis skutku nespornuje a okolnosti spáchání skutku v rámci hlavního líčení učinil nesporným, s výhradou úmyslu ke spáchání uvedeného skutku. Skutkové okolnosti jednání pod bodem 1) výroku o vině jsou spolehlivě prokazovány rovněž výpovědí nezletilého poškozeného [celé jméno poškozeného], kterou soud při hlavním líčení četl v souladu s ustanovením § 102 odst. 2 tr. řádu. Pokud jde o polemiku obžalovaného stran toho, že v posuzovaném případě nebyl prokázán jeho úmysl pohlavně zneužít nezletilého [celé jméno poškozeného], pak v tomto směru se okresní soud s uvedenou obhajobou obžalovaného v rámci napadeného rozsudku řádně vypořádal. Okresní soud správně odkázal na vyjádření znalce a podaný znalecký posudek, podle něhož ovládací schopnosti obžalovaného v době spáchání činu sice byly sníženy měrou podstatnou, avšak nebyly vymizelé. V rámci výpovědi znalec popsal, že již v době oslovení nezletilého [celé jméno poškozeného] obžalovaný jednal pod vlivem parafílie, která se v případě obžalovaného projevuje obsedantně kompulzivní naléhavostí, jejímž výsledkem je to, že obžalovaný sám řekne, že neví, co jej napadlo. Je patrné, že obžalovaný oslovil zcela pro něj neznámé dítě, které lákal, aby s ním šlo kousek dál (poškozený toto vnímal tak, že jej poškozený lákal do přílehlého lesa) s tím, aby mu s něčím pomohlo. Sám obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že neví, co jej vedlo k oslovení poškozeného a je nutno zdůraznit, že obžalovaný žádný řádný důvod k oslovení poškozeného uvedeným způsobem neměl. Je rovněž patrné, že bezprostředně poté, kdy poškozený utekl, se obžalovaný v nedalekém lesíku dopustil jednání popsáno pod bodem 2) výroku o vině. V kontextu shora uvedených důkazů tedy ani krajskému soudu nevzniká nejmenší pochybnost o tom, že obžalovaný již při oslovení nezletilého [celé jméno poškozeného] jednal v úmyslu pohlavně poškozeného zneužít, a poté, kdy se mu toto z důvodu útěku poškozeného nepovedlo, tento svůj úmysl realizoval na poškozené [celé jméno poškozené]. Ve vztahu k této poškozené je přitom obžalovaný z jednání, popsáno pod bodem 2) výroku o vině, usvědčován v kontextu svého doznání nejen výpovědí nezletilého [jméno], ale rovněž i obsahem úředního záznamu o podání vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení].

7. V kontextu těchto skutečností pak krajský soud nemá výhrad k závěru o vině obžalovaného stran spáchání skutků pod body 1) a 2) a rovněž ani k právní kvalifikaci jednání obžalovaného jako zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku Sexuálně motivované jednání obžalovaného směřovalo vůči malým dětem ve věku 9 a 10 let. V případě nezletilého [celé jméno poškozeného] k dokonání trestného činu nedošlo, neboť nezletilý včas utekl, v případě poškozené [celé jméno poškozené] obžalovaný dokonil pohlavní zneužití této poškozené způsobem popsáním ve výroku o vině napadeného rozsudku. U obžalovaného byly přitom

rozpoznávací schopnosti dle vypracovaného znaleckého posudku v plné míře zachovány a obžalovaný tak věděl, že jeho jednání směřující k takto malým dětem není legální. Své jednání obžalovaný rovněž ovládnout schopen byl, když ovládací schopnosti v jeho případě byly sice sníženy podstatnou měrou, nebyly však vymizelé. Pokud tedy okresní soud dovodil, že obžalovaný jednal v obou případech v úmyslu přímém, a naplnil tak popsáním jednáním skutkovou podstatu zločinu dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, dílem ve stadiu pokusu, pak tento závěr okresního soudu je nutno považovat za správný.

8. Pokud jde o přezkum výroku o trestu, pak obžalovanému polehčuje jeho doznání a zejména trestní bezúhonnost. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že obžalovaný se v nyní projednávané věci dopustil velmi závažné trestné činnosti ve vztahu ke dvěma poškozeným. Krajský soud s ohledem na odvolací polemiku velmi zvažoval, zda na obžalovaného je nutno, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadní bezúhonnosti, působit již nepodmíněným trestem odnětí svobody. S ohledem na závažnost trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil ve vztahu k dětem ve věku 9 a 10 let, však krajský soud dospěl k závěru, že obžalovanému je nutno ukládat trest nepodmíněný. Krajský soud je nicméně toho názoru, že obžalovanému je možno uložit trest mírnější, než jak ukládal okresní soud, a právě s přihlédnutím k jeho trestní bezúhonnosti a postoji k trestné činnosti obžalovanému uložil trest odnětí svobody ve výměře 1 roku, tedy trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

9. Ve vztahu k výroku o ochranném opatření nebyly vznášeny žádné odvolací námitky. Krajský soud proti uložení ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě nemá nejmenších výhrad za situace, kdy u obžalovaného byla znaleckým posudkem konstatována porucha sexuální preference (parafilie, sexuální deviace), a to pedofilie. Dle závěru znaleckého zkoumání jej tato porucha bez léčby činí na svobodě nebezpečným, přičemž vzhledem k této skutečnosti znalci navrhli uložení sexuologické léčby v ambulantní formě. Výrok o uložení ochranného opatření vyslovený za situace, kdy se obžalovaný pod vlivem parafilie dopustil sexuálního deliktu, je tak v souladu s uvedeným znaleckým posudkem a jeho závěry.

10. Ve vztahu k výroku o náhradě nemajetkové újmy bylo odvolání obžalovaného podáno pouze v rozsahu, v němž okresní soud na náhradě nemajetkové újmy přiznal poškozené [celé jméno poškozené] částku ve výši 50 000 Kč Krajský soud tedy z podnětu podaného odvolání přezkoumal i uvedený výrok a dospěl k závěru, že odvolání i v tomto směru je důvodné. V rámci adhezního řízení je nutno vycházet z občanskoprávní úpravy nemajetkové újmy, která se odčiní přiměřeným zadostiučněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud skutečné a dostatečné odčinění způsobené újmy nezajistí jiný způsob (§ 2951 odst. 2 obč. zákoníku). Zásah obžalovaného do osobní a fyzické integrity nezletilé, který svou povahou představuje velmi závažný zásah do intimní sféry poškozené, dle názoru odvolacího soudu nelze odčinit pouhou omluvou, představující formu morální satisfakce ze strany obžalovaného. Okresní soud tedy nepochybil, pokud k uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy, majícímu oporu v ust. § 2956 obč. zákoníku, obžalovanému uložil povinnost k její náhradě formou peněžitého plnění. Přiznání nemajetkové újmy v posuzovaném případě je ryze předmětem volného uvážení soudu, neboť poškozená neuplatňovala nárok na náhradu bolestného či ztížení společenského uplatnění. V řízení nebylo prokázáno to, že by v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného došlo k újmě na zdraví nezl. [celé jméno poškozené] či ke vzniku jejího ztížení společenského uplatnění. Na druhou stranu k protiprávnímu zásahu do její intimity došlo ve věku pouhých 9 let, přičemž celý incident pro poškozenou, která byla obžalovaným osahávána na intimních místech a byla donucena dotýkat se obnaženého přirození obžalovaného, musel pro ni, i vzhledem k jejímu věku, jistě velmi stresující záležitostí. Krajský soud si přitom v této souvislosti lustrací v databázi rozhodnutí týkajících se náhrady nemajetkové újmy podle kritéria věku poškozené a povahy zásahu do její tělesné integrity ověřil, že obdobně o nároku poškozeného bylo rozhodováno v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-západ sp. zn. 1 T 28/2020, v němž bylo desetiletému

poškozenému bez znaleckého posudku jako náhrada za újmu na přirozených právech (zásah do osobní a tělesné integrity) přiznáno na náhradě nemajetkové újmy 20 000 Kč. Z uvedené databáze je současně patrné, že vyšší náhrada nemajetkové újmy bývá obvykle přiznávána jen při závažnější trestněprávní kvalifikaci jednání škůdce (např. 50 000 Kč při kvalifikaci dle ust. § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve věci Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 3 T 62/2015 či ve výši 50 000 Kč při obdobné kvalifikaci ve věci Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 5 T 209/2015). S ohledem na uvedené skutečnosti tedy krajský soud za částku dostatečnou a přiměřenou k náhradě vzniklé nemajetkové újmy poškozené považuje částku 20 000 Kč. Z uvedeného důvodu tedy krajský soud za užití ust. § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil napadený rozsudek rovněž ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu poškozené [celé jméno poškozené], této přiznal na náhradě nemajetkové újmy částku 20 000 Kč a se zbytkem uplatněného nároku poškozenou současně odkázal na náhradu škody ve věcech občanskoprávních.

11. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy ve vztahu k poškozenému [jméno] [celé jméno poškozeného], pak ve vztahu k tomuto výroku žádné odvolací námitky vznášeny nebyly. Odvolací soud přitom neměl důvod do uvedeného výroku jakkoliv zasáhnout ani s ohledem na skutečnost, že rozhodnutím okresního soudu byl poškozený odkázán podle § 229 odst. 1 tr. řádu na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. K případné změně takového výroku, který z pohledu právního postavení obžalovaného je pro něj nejprůzračnějším výrokem v rámci adhezního řízení, by tedy v probíhajícím odvolacím řízení rovněž nemohlo s ohledem na zásadu zákazu reformace in peius dojít.

12. S přihlédnutím ke shora uvedeným skutečnostem krajský soud uzavírá, že odvolání obžalovaného bylo shledáno důvodným, z jeho podnětu byl napadený rozsudek z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. e), písm. f) tr. řádu zrušen ve výroku o trestu a části výroku o náhradě nemajetkové újmy stran poškozené [celé jméno poškozené], a následně podle § 259 odst. 3 tr. řádu bylo v rozsahu zrušení nově rozhodnuto odvolacím soudem tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku odvolacího soudu. Ve zbývajícím rozsahu zůstal rozsudek soudu prvního stupně beze změn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 12. března 2021

JUDr. Lenka Zhoufová
soudkyně